

हे० चं० ६

स्याद्देवो को विष्टपंविश्वं भुवनं जगती जगत् । जीवा जीवाधारः क्षेत्रं लोकालो
 कस्ततोऽन्यथा ॥ १ ॥ क्षेत्रज्ञ आत्मा पुरुषश्चेतनः स पुनर्भवी । जीव
 स्यादसुमान्स्त्वं देहभृज्जन्युज्जवः ॥ २ ॥ उत्पत्तिर्जनमजनुषीज
 ननं जनिरुद्भवः । जीवेऽसुजीवितप्राणा जीवा तु जीव नौषधं ॥ ३ ॥
 श्वासस्तु श्वसितं सोऽन्तर्मुखेऽङ्कुरास आहरः । आनो वहिर्मुखस्तु स्यान्नि
 श्वासः पान एतनः ॥ ४ ॥ आयुर्जीवितकालोतः करणं मानसं मनः ।
 हृत्क्षेत्रो हृदयं चित्तं स्वान्तं गूढं पथोऽक्षले ॥ ५ ॥ मनसः कर्मसंकल्पस्य
 दथोऽशर्मनिर्वृतिः । सान्तं सौख्यं सुखं दुःखं त्व सुखं वेदना व्यथा ॥ ६ ॥
 पीडा बाधा त्तिरभीलं कृच्छ्रं कष्टं प्रसूतिजं ॥ ७ ॥ आमनस्यं प्रगाढं स्यादाधि
 स्यान्मानसी व्यथा ॥ ८ ॥ सपञ्चाकृतिनिष्पञ्चाकृती त्वत्प्रीति
 ने । क्षुब्धा ठरग्निजा पीडा व्यापादो द्रोह चित्तनं ॥ ९ ॥ उपेक्षा ज्ञा
 नमाद्यं स्याच्चर्चा संख्या विचारणा । वासनाभावना संस्कारेऽनुभूताद्यवि
 स्मृतिः ॥ १० ॥ निर्णयेऽभिप्रेयं तस्मै धारणा समर्थनं । अविद्या ह
 मत्यज्ञानेभ्यो निर्मिथ्यामतिर्धमः ॥ ११ ॥ सन्देहदापरेका विचिकित्सा
 तु संशयः । परभागो गुणोत्कर्षो दोषेत्वादी नवाश्रवौ ॥ १२ ॥ स्याद्दू
 षं लक्षणं भावश्चात्मप्रकृतिरीतयः । सहजो रूपतत्त्वधर्मसर्गो निस
 र्गो वत् ॥ १३ ॥ शीलं सतत्त्वं संसिद्धिरवस्था तु दशास्थितिः । स्नेहः प्रीतिः